

Pierre Theunissen, kweker, leraar en schrijver

Wilt u in het kort vertellen wie u bent, hoe oud u bent en waar uw arbeidzaam leven uit bestond?

Ik ben Pierre Theunissen, geboren op 23 januari 1934 in Neeritter, een dorpje in de buurt van Thorn (Limburg), vlakbij de Belgische grens. In 1946 kwam ik, na 6 jaar, van de lagere school en moest ik gaan werken op een gemengd tuinbouwbedrijf. Ik heb toen ook in Roermond de lagere Tuinbouwschool gevolgd. In 1956 kwam ik uit dienst, woonde al in Beesel en hoorde dat boomkwekerij Faassen-Hekkens uit Tegelen op hun bedrijf in de buurt van Reuver personeel kon gebruiken.

Wat voor scholing/opleiding op dendrologisch gebied heeft u gehad?

Geen enkele. Op de kwekerij was ik wel benieuwd naar de naam en herkomst van de

planten waartussen ik aan het schoffelen was. Door zelfstudie met het boek van Dr. Boom op tafel én door veel naar de planten te kijken raakte ik ermee vertrouwd. 's Avonds ging ik naar school in Roermond voor de diploma's mulo A en B en volgde ik diverse cursussen o.a. tuintekenen bij PBNA (Polytechnisch Bureau Nederland Arnhem). Bij de Unie van Waterschappen deed ik de cursus Cultuurtechniek, die ook door de PBNA werd verzorgd.

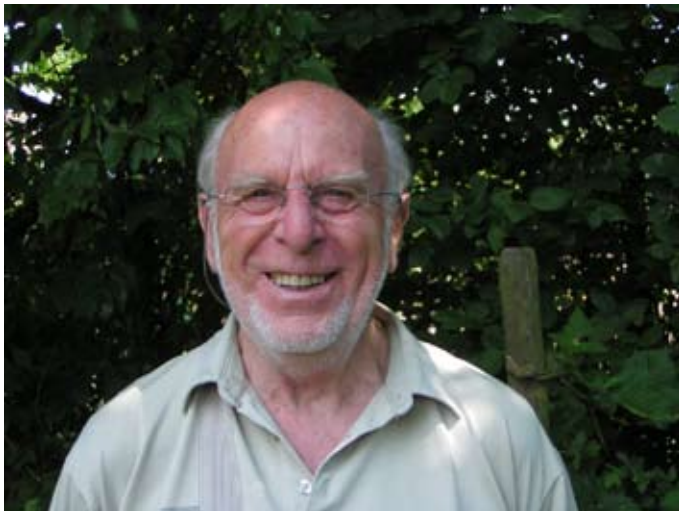
Mijn tweede baan in het groen was bij een cultuurtechnisch ingenieursbureau annex hoveniersbedrijf, daar kwam mijn opgedane kennis goed van pas. De planten werden onder andere in Boskoop ingekocht. Mijn baas vond met name de laanbomen te duur en vroeg mij of ik ze wilde kweken. Ja, dat wilde ik wel. Vanaf 1975 kweekte ik dus laanbomen, maar helaas ging het bedrijf vier jaar later failliet door slecht management.

Waar komt het enthousiasme voor de dendrologie vandaan? Welke mensen hebben u geïnspireerd?

In het begin van de jaren zestig heb ik een brief geschreven aan het bestuur van de NDV dat ik lid wilde worden. Nou dat ging indertijd zo maar niet, er bestond nog een soort ballotagecommissie maar door inmeniging van dhr. Fontaine mocht ik lid worden.

Pierre Theunissen, juni 2013

Foto: Ineke van Teylingen

Veel mensen hebben mij geïnspireerd o.a. dhr. Nieuwesteeg (hoofd plantsoenendienst Etten-Leur), de heren Doorenbos, Harry v.d. Laar, Piet v.d. Bom, Theo Janson en Hans Janssen. De ongelofelijke kennis van bomen en struiken vond ik geweldig.

Voor welke planten heeft u een speciale passie en hoe is dat gekomen?

Ik vind alle planten mooi, maar stammen, schorsbeelden en herfstkleuren hebben mijn voorkeur. Daar raak ik niet op uitgekeken. Mijn favoriet is de *Ginkgo biloba*. Een eeuwenoude plant die al ver voor onze jaartelling bestond en zelfs bestand bleek tegen radioactieve straling na de bom op Hiroshima. Ik kan geen enkel minpunt opnoemen. De geur van zijn vruchten (ranzige boter) kan voor sommige mensen een probleem zijn.

Na een excursie in Groningen ging ik met leerlingen naar een grote *Ginkgo* kijken in de Valkhof in Nijmegen. Bovenin was een enorme heksenbezem ontstaan. Ik nam contact op met kweker Piet Vergeldt. Die zag er wel wat in. Met hulp van een hoogwerker werden er 100 griffels geknipt en thuis geënt. 98 sloegen aan maar maakten maar vijf blaadjes. 'Nou laat ze maar staan, we zien wel'. Het volgende jaar allemaal een schot van 20 cm. Weer griffels geknipt en verder gekweekt. Zo is *Ginkgo biloba* 'Mariken' ontstaan.

Hoe zag in grote lijnen uw dendrologische carrière er uit?

In 1979 had ik dus geen werk meer. Via een kennis kreeg ik de tip dat er op de Middelbare Tuinbouwschool in Venlo een leraar werd gezocht. Bij mijn sollicitatie bij directeur Klaassen kreeg ik te horen dat de vacature bestond uit praktijklessen voor 2 dagen. 'Nou ik werk liever vijf dagen' antwoordde ik. Ik werd aangenomen, maar het werd het zwaarste jaar van mijn leven. Lesgeven in boomteelt en A&O - theorie en praktijk - zonder enige ervaring in het onderwijs.

Klaassen wilde een bevoegdheidsverklaring voor mij aanvragen, maar dat ging achteraf niet door, omdat het ministerie in 1980 besloot om een speciale cursus op te zetten voor mensen die al in het agrarisch onderwijs werkten, maar nog geen bevoegdheid hadden. Zo behaalde ik in 1984 mijn L5 akte.

Hoe kijkt u hierop terug? Heeft het u gegeven wat u graag wilde of heeft u daarin ook teleurstelling ervaren?

Ik ben heel blij met alles wat ik intussen weet van de dendrologie, maar als ik praat met de mannen die ervoor hebben doorgeleerd dan mis ik een academische opleiding. In mijn jeugd was studeren alleen voor de beter gesitueerden.

Rond 1990 kwam er een kentering in de NDV excursies. Diverse deelnemers ergerden zich aan de lange lunches en vonden dat de tijd beter besteed kon worden aan determineren. Zo ontstond de 'broodzakkenclub'; een lunchpakketje op locatie en doorgaan. Het toenmalige bestuur had gelukkig oog voor de wensen van de andersdenkenden en er werd zelfs een kleine subsidie toegekend, maar dan moest de naam wel veranderd worden. Zo ontstond de studieclub, waar ik graag en vaak mee op pad ging. Geleidelijk aan werd ook het kampeerweekend geïntroduceerd, ik ga nog altijd graag mee. Tot voor enkele jaren namen mijn vrouw en ik ook deel aan meerdaagse zomerbijeenkomsten.

De favoriet van Pierre: *Ginkgo biloba*

Foto: Pierre Theunissen (Rombergpark, Dortmund)

*Wat was het aller-leukste dat u hebt meege-
maakt?*

Dat heeft niets met dendrologie te maken, maar is de mooiste dag van mijn leven: de geboorte van onze dochter. Na drie jongens kwam er een meisje, ik was ontzettend dankbaar en trots.

Wat was het moeilijkste in uw herinnering?

Ook dat is iets persoonlijks. Onze oudste zoon is verongelukt. Dat is nu 25 jaar geleden maar je draagt het altijd met je mee.

*Heeft u nog boeiende anekdotes te vertel-
len?*

Tijdens een boomteeltles moesten er winterverdelingen worden gemaakt. De laatste 20 minuten moest ik de leerlingen aanzetten tot spoed. De verdelingen moesten nog in kisten met turf worden gelegd. Ik vroeg een leerling (zoon van een boomkweker) mij daar even mee te helpen. Trapte hij pardoos in de entenkest, alle materiaal verknoeid!

De examentijd op school was altijd spannend. Toen de leerlingen mij een keer vroegen wat mijn keuze bepaalde of zij al dan niet zouden slagen, antwoordde ik met de bekende reclameslogan in gedachte: 'Mijn keuze wordt bepaald door Jägermeister'. Tot grote hilariteit kreeg ik de volgende dag een literfles van deze kruidenbitter.

*Vindt u het belangrijk om uw kennis, ervaring
en enthousiasme met anderen te delen?*

Heel belangrijk en heel boeiend om te doen. Voor geïnteresseerde particulieren geef ik in Linne al 5 jaar een minicursus winterkenmerken. Ik heb hiervoor een cursusboekje geschreven, het gaat over de basis. Waaraan herken je een Beuk, een Eik of een Es? Wat is de geur van *Prunus*. Eenvoudig misschien, maar voor een leek vaak al moeilijk genoeg. We gaan ook een dag op excursie, vorig jaar naar Bokrijk in België en deze zomer naar de botanische tuin in Mönchengladbach.

*Als u nu opnieuw kon beginnen, zou u dan
weer de keuze voor de boomkwekerij maken?*

En waarom?

Ik heb tot mijn 45^e jaar in de boomkwekerij gewerkt en zou dit waarschijnlijk niet tot mijn pensioen hebben kunnen volhouden, het was behoorlijk zwaar. De school kwam op het juiste moment in mijn leven. Het leraar-zijn werd in de loop der jaren wel minder leuk door 'mondige' leerlingen. Maar of ik andere keuzes zou maken? Nee, de keus was niet verkeerd. Toen ik in 1995 met de Vut ging, werd mijn beroep mijn hobby en ik kon veel meer tijd aan de cursussen van de NDV besteden. Daarom ben ik ook vanaf het begin betrokken bij de NDV cursussen Dendrologie. Ik heb enkele jaren les gegeven aan deze cursus, maar toen in het zuiden niet voldoende cursisten meer te vinden waren hield dat op. Ik blijf echter actief betrokken bij de cursus, want ik heb heel wat lesmateriaal gemaakt. Ik schrijf ook nog een paar artikeltjes voor *Tuin en Landschap*.

*Hebt u nog bijzonderheden die u wilt vertel-
len?*

In 2005 kreeg ik tot mijn grote verrassing de Doorenbospenning uitgereikt. Ik had geen idee dat men mij daarvoor naar voren zou roepen. Zelfs toen de voorzitter zei dat de kandidaat uit de buurt van Venlo kwam had ik niets in de gaten. Mijn vrouw was vooraf gewaarschuwd en heeft veel moeite moeten doen om mij, zonder argwaan te wekken, netjes in de kleren te krijgen. Maar het lukte. Ik ben er zeer door vereerd, de penning heeft een ereplaats. □